

Въ сѣществѣтелныѣхъ ѿменѣхъ на срѣдніахъ родѣхъ, коихъ-то не произлазятъ отъ нѣкѣхъ глаголъ; какъто: грѣздѣе, житіе, царствіе.

4) Слово ы са пише въ винительнѣхъ падежѣхъ на единичнѣхъ ѿменѣхъ и мѣстоименѣхъ, дѣто ѿмъ са ежрѣша мѣжественнѣхъ четъхъ на н.

в. Ваджржаваса ѡше въ слѣжнѣхъ дѣмъ; какъто: ѡвзикаламъ, раззигравамъ.

в. Въ ѿменѣхъ на женскѣхъ родѣхъ на ынѣ; какъто: пѣстзина, блахзина, ровзина; ѡ Схрѣзкина на н.

5) Пѣвѣчето слово ы са нахѡжда въ срѣднѣхъ на тѣхъ слова:

вѣкъ	вѣдѣе	вѣстжрѣ	вѣвамъ
вѣ	вѣдра	вѣкамъ	вѣме
вѣсѡкъ	вѣж	владѣка	грѣзж
дѣмъ	дѣна	дѣхамъ	колѣка
корѣто	крѣж	мѣ	мѣжль
мѣто	мѣмъ	мѣшка	мѣшница
мѣж	мѣнастырь	нынѣ	пѣльнѣ
пѣстырь	пѣйкамъ	пѣщѣ	пѣтамъ
рѣка	рѣгамъ	рѣж	скрѣпнѣ
сѣтенъ	сѣнъ (υἱός)	сѣпѣламъ	сѣренѣе
сѣтъ	ты	тыкѣа	тыкамъ
чѣтыри	ѡзѣкъ		

И единичнѣхъ, дѣто произлазятъ отъ тѣхъ. —